

Skulu bretar gera innrás á Falklandsoyggjunum?

Hans Holm: — Nei, men heldur áttu reglurnar at verið hildnar, sum Bretland og Argentína hava bundið seg til við at vera limir í ST. Fólkið á Falklandsoyggjunum skal sjálvt avgera, hvar tey vilja hoyra til.

Dan Klein: — Hermenninir skulu av Falklandsoyggjunum, um tað so skal gerast við hermegi. Síðan skulu ibúgvarnir á Falklandsoyggjunum sjálvir hava avgerðarrættin.

Annars haldi eg, at bretar hava tolt nógv frá argentinskari síðu.

Elin Súsanna Jacobsen: — Nei, tað er óverdukt at kríggjast. Heldur áttu partarnir at samráðst fram til eina loysn.

Stórt framstig fyri alt ungdóms- og frítíðarvirksemi

sjónarmið

Í dag:

Jóannes Dalsgaard, lótingsmaður

Uppskotið um eina frítíðarlóg er eitt av teimum fáu veruliga skilgøðu og progressivu lógaruppskotum, sum yvirhøvur er komið frá tí borgarliga landsstýrinum.

Tað hevur verið arbeitt við hesum uppskoti líka síðan 1972 og úrslitið er eitt uppskot, sum í núverandi líki má metast at innihalda stórar møguleikar.

Lógaruppskotið gongur út uppá at skipa og partvis umskipa ta kvøldundirvísing, sum í lotuni fer fram eftir tí gomlu kvøldskúlalógini frá 1935. Í hesum liggur í og fyri seg ikki nakað nýtt, tí her er bert talan um at fáa tað virksemi, sum nú er í skipaðar og lógligar rammur.

Tað, sum veruliga er nýtt og sum verður eitt stórt framstig, um lógin verður samtykt óbroytt, er ein tættur um frítíðarvirksemi. Eftir hesum tætti, ið fevnir um greinirnar 9 til 11 í uppskotinum, verður tað álágt kommununum at tryggja børnum og ungum møguleikar fyri einum rimligum og fjølbroyttum slagi av frítíðarvirksemi. Samstundis gevur lógin møguleika fyri einum líknandi tilboði fyri eldri.

Hetta virksemi verður mett at kosta tilsamans 2,5 mill. og verð-

ur parturin hjá føroysku kommununum 750.000 kr., um frítíðarvirksemið verður, sum mett av tí nevnd, ið hevur smíðað lógaruppskotið.

Hvønn týðning kemur nú henda lóg at hava, um hon verður samtykt óbroytt?

Tað er givið, at hon kann koma at hava ómetalligan týðning fyri alt sum eitur ungdómsarbeiði í Føroyum.

Hetta merkir, fyri tað fyrsta, at tað nú verður møgulegt at gera nakað fyri øll tey ungu, sum í dag einki tilboð hava uttan bilarnar, gøturnar og kioskirnar — t.v.s. tey, sum hvørki iðka itrótt ella ganga á mæti. Tað fer við øðrum orðum nú at bera til at seta á stovn ungdómsklubbar, frítíðarheim og skipa fyri øðrum frítíðarvirksemi við útúnum og lóntum starvsfólkum at skipa fyri.

Hetta merkir í øðrum lagi, at lógin gevur møguleikar fyri einum frítíðarvirksemi, sum forældur og børn kunnu vera trygg við, tí tað kemur at ganga fyri seg í tryggjum hølum undir skipaðum viðurskiftum.

Í triðja lagi vildi henda lóg, um hon kom óbroytt í gildi, styrkt munandi um møguleikarnar hjá

Í Sjónarmiðnum verður m.a. vist á, at frítíðarlógin fer at styrkja munandi um møguleikarnar hjá frítíðarfelagsskapum, sum longu finnast, t.d. hjá skótaliðum, itróttarfeløgum, pensionista- og ungmannafeløgum. Jóannes Dalsgaard heldur, at tað var spell, at lógin ikki varð samtykt, aðrenn Tingið fór heim.

teimum mongu frítíðarfelagsskapum, sum longu finnast t.d. hjá skótaliðum, itróttarfeløgum, pensionista- og ungmannafeløgum.

Samanumtikið má uppskotið tí metast sum eitt stórt framstig fyri alt, sum eitur ungdóms- og frítíðarvirksemi.

Tíverri fekk hetta uppskot eina kaldliga móttøku á tingi og serstakliga var tað tætturin um frítíðarvirksemi — altso tað sum omanfyri er umrøtt, ið leyp klökk á tingmenn. Teir tóktust meira upptiknir av brøvum frá Kommúnufelagnum og frá Tórshavnar býráð enn av teimum heilt upplögdu fyrimunum í lógaruppskotinum. Ottin fyri at lógin kom at aleggja kommununum uppfatur stórra figgjarligar byrðar gjørdi, at bæði konservativar kreftir og kreftir, ið ein skuldi hildið vóru progressivar, funnu saman á tingi og samdukt um at útseta málið til ólavøkutingsetuna. Hetta var spell, tí høvdu hesar kreftir givið sær stundir til at granska lógaruppskotið og tær ógvuliga umfatandi og nágrensligu viðmerkingarnar ið fylgdu við frá tí nevnd, ið hevur evnað uppskotið til, so høvdu tær sæð, at hesin ótti fyri kommunukass-

anum var fullkomiliga ógrundaður.

Men henda útseting var eisini spell av øðrum grundum: nú fáa allar tær kreftir, sum ræðast alt nýtt, øll tey sum prioritera tey ungu og tey gomlu síðst, øll tey, sum ræðast tað stóra dýrið, sum eitur landsskúlafyrisingin og øll tey, sum hugsa sum so: »ungdomurin er sjálvur úti um sínar trupulleikar — teir raka so ikki meg« at savnast til eitt avgerandi álop í móti lógaruppskotinum, tá ið tað kemur fram aftur.

Endin kann tá lætt gerast, at uppskotið um frítíðarlóg verður samtykt í heyst uttan tann mest tyðandi tættin nevnliga tann, sum snýr seg um frítíðarvirksemi.

Tað er tí harmiligt, at tað eydnaðist afturhaldskreftunum saman við flokki, ið kallar seg progressivan at forða fyri, at hetta mál varð avgreitt í tí tingsetu, sum just er enda. Tey progressivu høvdu alt at vinna við at fáa málið skjótt avgreitt og tey afturhaldssinnaðu hava somuleiðis alt at vinna við, at tað verður drálað við hesum so týðningarmikla máli.

politisk viðmerk-
ing

Vit vilja ikki leggja alt vinnulív undir tað almenna

Jørgen Thomsen, lótingsmaður, hevur skrivað politisku viðmerkingina

Mangan verður sagt um okkum javnaðarmenn, at vit eru úti eftir at leggja alt vinnulív undir hitt almenna og undir almenna stýring og ofta verður drukkið okkum til, at vit eru kommunistar.

Av og á hoyrist eisini hitt gamla útslitna mæni, at vit vilja, at alt skal takast frá øllum og leggjast

undir hitt almenna.

Javnaðarflokkurin vil verja um fólkaræði »Demokratið« — tað má slást fast.

Vit vilja verja ongarrættin hjá hinum einstaka, og eru ikki úti eftir at broyta føroyska livsmynstrið fyri vanligu føroyingin, men berjast fyri livsrættinum hjá fjøldini.

Øll skulu hava møguleika at ognar sær hús, bát, neyst, bœ, ja alt hetta vanligu, ið hoyrir til liviháttin her á landi.

Men vit ásanna kortini, at um fólk skulu eiga livsfælsi, tað vil siga hava høvi at ognar sær hetta vanligu, ið hoyrir til eitt føroyskt húsarhald, so megu fólk hava arbeiði, og tað er tað sum er okkara aðalmál — arbeiði til øll.

Vit sleppa ikki undan at ásanna, at øll fólk eiga rættin til lívið, og skulu hava pening í dag fyri at liva.

Tað má tí haldast at vera ólika betri fyri fólk og landið við, at arbeiði verður fyri tann pening, ið

tey annars megu og skulu hava.

Á tann hátt kenna fólk seg at vera til gagn fyri samfelagið og ikki sum tey, ið skulu liva av oljussu.

Eisini kann sigast, at tá verður samfelagið betur útbyggt.

Tí má almenningurin, landið, vera við at skapa arbeiðspláss, og eisini royna at forða fyri, at virki, ið hava arbeiðsskapandi týðning, verða stødgað.

Tí varð tað niðurfelt í

samgonguskjalið hjá undanfarna samgongu so ljóðandi:

Virki ið hava serligan arbeiðsskapandi týðning megu ikki stødga vegna figgjan ella aðrar kreppur. Landsstýrið fær heimild til at skipa fyri at rakstururin heldur fram, meðan orsøkinar verða kannaðar.

Tað kann ikki goðtakast, at samfelagið ikki vil átaka sær ábyrgdina fyri, at øll fólk fáa høvi at nýta sín evni, og vilja til arbeiði.